

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 78.

Solgte Sessjon.

38te Møde.

Mandagen den 3die Decr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Ordføveren (fortsat): Endelig kommer jeg til den Tilføining, som er foreslaet af Udvalgets Fleertal: at lade ogsaa de Menigheder, hvor intet Menighedsraad oprettedes, faae Indflydelse paa Præsteskabs Besættelse ved „Ralsmænd“. For dette Forslag kan det anføres, at det har en historisk Grund, at det er knyttet til Fortiden; men heri ligger der i sig selv ingen Ubefaling; det, som for 300 Aar siden er fundet brugbart, behøver ingenlunde derfor at være det nu. Naar saadanne Ralsmænd ikke have nogen anden kirkelig Gjerning at overtage end blot denne ene, saa er der ved al Garanti borte taget for at dette Hverv vil blive foretaget i kirkelig Aand og Interesse, og Alt, hvad man har anført imod Menighedsraad, vilde her have fuld Anvendelse; der vilde her være al Grund til at frygte for urene Bevæggrunde: at denne Stilling i Menighederne vilde blive søgt for at komme til at udøve en Mændighedsact eller maastee snarest for at faae Leilighed til at virke i et bestemt kirkeligt Partis Tjeneste. Men meest paafaldende er det atter her, at de Herrer af Udvalget, som have meent, at Menighedsraads Indflydelse paa Præstevvalg vilde give „en ringere Garanti“, kunne tage Anledning af dette Lovforslag til at faae den skadelige Rettighed udstrakt til Menigheder uden Menighedsraad. Derksom man betragtede denne Ret som et Gode

for vedkommende Menighed, da blev det begribeligt, at man vilde have dette Gode udstrakt ogsaa til de Menigheder, der ikke modtage Menighedsraad; men mener man, at der herved gives „en mindre Garanti“, saa forstaaer jeg ikke den Tanke, hvorefter man vil have Menigheder uden Menighedsraad fatte i Besiddelse af den selv samme uheldige Rettighed. Den sande og virkelige Grund til dette Forslag maa derfor søges udenfor Forslaget selv, for at neutralisere Virkningen af den Bestemmelse i Loven, der bestryktes at skulle give Lyft og Tilskyndelse til Oprettelsen af Menighedsraad. Dette kan nu være ganske naturligt; men rigtigt kan jeg paa ingen Maade finde det, at man kommer frem med Forslag, ikke paa Grund af Forslagets egen Godhed, men fordi det skal have den Indflydelse at modarbejde en anden Lov, for hvis Virkninger man frygter.

Lehmann: Jeg skal kun tillade mig to Ord med Hensyn til hvad der fra den ærede 4de Landstingsmand for 6te Kredts (Strøm) blev bemærket, og ligeoverfor hans Paastand om, at det skulde være brugt en særegen Tale til af mig i mit forrige Foredrag, idet jeg skal erindre om, at de Ord af ham, jeg citerede, ere nedskrevne og ere fuldkommen overeensstemmende med, hvad der i Udvalgets Betænkning er sagt i samme Retning, at Menighedsraadenes Indflydelse paa Præstevvalg vil ikke give en større Garanti, men en ringere. Det vil saaledes ikke være undgaet Thinget, at hele Forfjellen bestod i det Ord „fortiden“. Jeg skal med Hensyn til det Spørgsmaal, naar den rette Tid er kommen, henholde mig til hvad